

gálót játszott. Szerepe alig állt pár szóból, csak amint tenyeres-talpas mozdulatokkal ki-be járt a színen, keltett komikus hatást. Hangos kacagást különösen akkor fakasztott, amikor kávék findzsákat hozva a szobába, az ajtót a csipőjével tette be. A *Niobe* című angol bohózatban, mint egy megelevenedett klasszikus szobor csöppen modern milióbe s ez ellentét komikus hatását az által tette még erősebbé, hogy plasztikus, antik mozdulataival, emelkedett beszédjével szinte önmagának rendes játéktípusát túlozta.

E szerepei azonban csak vendégszereplések voltak. Igazi otthona a tragédia volt, a fenséges, monumentális szomorújáték, amelyet annyi élményszerű bensőséggel szólaltatott meg. De átélése talán mégis akkor volt a legforróbb, amikor a nemzeti fájdalmat szólaltatta meg. E nagy mélységű tragika nemzeti történelmünk mélabuját és tragédiáját is olyan erővel tudta átérezni, mint magyar színpadon kortársai közül senki más. S most, hogy halála a mohácsi vész évfordulójával esik össze, lehetetlen eszünkbe nem idézni, hogy utolsó kiváló szerepe éppen *Mohács* Perényinéje volt. Akik látták e szerepében, azoknak fülében bizonyosan újra felcsendülnek a fájdalomnak és a bizalomnak azok a mondatai, amelyek Jászai Mari ajkáról olyan szívbemarkoló hatással hangzottak feléjük :

*Ránk minden száz év vérkeresztelőt hoz,  
Az ősi földbe új magot takar,  
De minden szív kihajt a hant alól,  
A földön is van, van feltámadás !*

*Galamb Sándor.*

## **PASZTELL-KÉP.**

*A gyermek ébred. Egy szót a világ  
Minden hincséért ki nem ejtene ;  
Mit a szobában földerengni lát,  
Csak issza némán tágra nyílt szeme.*

*Két székre téve szép kis tehenő,  
Frissen szitált liszt tölti félig azt,  
Teknő előtt egy édes arcu nő,  
Az édes anyja. Kalácsot dagaszt.*

*Az arca, hősín lisztől hamvasan,  
Mint ért barack, oly finom és puha,  
Dús haja kontyra kötve gondosan,  
Féber karján feltűrve a ruha.*

*Egy sápadt gyertya ég az asztalon,  
De a kelő nap már bemosolyog,  
S a kettős fénytől a fehér falon  
Világoskék nagy árnyék imbolyog.*

*Vargha Gyula.*